

کاهش میزان نیتрат انباشت شده در دانه ذرت تحت کاربرد کود تلفیقی

امین فرنی^۱ *، سعادت ده پهلوان^۲، مجتبی جعفرزاده کنارسری^۳، شهرام نجوان^۴
^۱گروه زراعت، واحد بروجرد، دانشگاه آزاد اسلامی، بروجرد، ایران ،
^۲دانشجوی دکتری گروه زراعت، واحد بروجرد، دانشگاه آزاد اسلامی، بروجرد، ایران ،
^۳گروه زراعت، واحد بروجرد، دانشگاه آزاد اسلامی، بروجرد، ایران ،
^۴گروه اصلاح نباتات، واحد بروجرد، دانشگاه آزاد اسلامی، بروجرد، ایران

چکیده:

کاربرد کودهای آلی و زیستی در جهت بهینه سازی مصرف کودهای شیمیایی و افزایش کیفیت محصول تولیدی از اهمیت ویژه ای برخوردار است. به منظور بررسی اثر کاربرد تلفیقی کودهای زیستی، آلی و شیمیایی بر عملکرد و انباشت نیترات در دانه ذرت سینگل کراس سیمون، آزمایش به صورت اسپلیت اسپلیت پلات در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی در چهار تکرار و دو سال زراعی متوالی ۹۸ - ۱۳۹۷ اجرا شد. تیمار مایکوریزا در دو سطح کاربرد و عدم کاربرد عامل اصلی و تیمار ورمی‌کمپوست در سه سطح صفر، ۶ و ۱۲ تن در هکتار عامل فرعی و تیمار نیتروژن در سه سطح صفر، ۱۵۰ و ۳۰۰ کیلوگرم در هکتار عامل فرعی بود. نتایج تجزیه گام به گام عملکرد نشان داد که وزن ۱۰۰ دانه ۷۶ درصد، تعداد ردیف دانه در بلال ۱۸/۵ درصد و تعداد دانه در ردیف بلال ۳/۹ درصد تغییرات عملکرد دانه را توجیه نمودند. بررسی همبستگی بین صفات هم نشان داد که اجزای عملکرد و وزن خشک برگ و عملکرد بیولوژیکی بالاترین همبستگی مثبت را با عملکرد دانه داشتند. بر اساس هدف تحقیق، تولید بر مبنای میزان انباشت نیترات دانه استاندارد، در بر هم‌کنش اثر مایکوریزا × ورمی‌کمپوست ۶ تن × ۱۵۰ کیلوگرم نیتروژن، عملکرد دانه به میزان ۱۴/۳۶ تن در هکتار، میزان انباشت نیترات ۴۶/۶۲ میلی‌گرم در کیلوگرم وزن دانه، ۹/۵۶ درصد پروتئین و ۷۵/۹۳ درصد کربوهیدرات، مطلوب‌ترین ترکیب کودی بر مبنای هدف تحقیق می باشد.

واژه‌های کلیدی: ذرت، شاخص‌های رشد لجستیک، رگرسیون گام به گام عملکرد، کیفیت، مایکوریزا، نیتروژن و ورمی‌کمپوست.